

**KÖYCEĞİZ-KALKAN KİYİ BÖLGESİ VE YAKIN ÇEVRESİNDE
NÜFUSUN DEĞİŞİM ÖZELLİKLERİ**
*(The properties of the population changes in Köyceğiz-Kalkan
coastal zone and its close surroundings)*

Yrd.Doç.Dr. Yüksel GÜÇLÜ¹

ÖZET

Köyceğiz-Kalkan kıyı bölgesi ve yakın çevresi, kabaca Türkiye'nin güneybatı köşesinde yer alır. Son yıllarda turfanda sebzecilik, turizm ve Caretta caretta türü deniz kaplumbağaları ile özdeleşen fazlaca bozulmamış doğal çevre özellikleri nedeniyle adından sıkça söz ettiren bu yörenin dar bir alan kaplayan kıyı kesimi tarım ve turizm faaliyetlerinin ortaya koyduğu çekim etkisi nedeniyle hızlı bir nüfuslanma süreci yaşamaktadır. Geniş bir yer tutan ve oldukça dağınık bir yapıya sahip olan kıyı gerisindeki alanlar ise kıyı kesiminin tersine sürekli olarak nüfus kaybı yaşamaktadır.

Yöre nüfusu araştırımıya konu edilen 1955-1997 yılları arasındaki dönemde % 189,4 gibi yüksek bir oranda artış göstermiştir. Yıllık artış oranları da yıllar itibarıyle değişmekle birlikte oldukça yüksek seyretmektedir. Mutlak nüfus yoğunluğu 1997 yılı itibarıyle kıyı kesimindeki ovalarda $296,9 \text{ kişi}/\text{km}^2$ 'ye ulaşırken, kıyı gerisi alanlarda $8,3 \text{ kişi}/\text{km}^2$ 'ye kadar azalmaktadır.

Doğal ortamın taşıma kapasitesinin üzerinde gerçekleşen nüfus artışı, yörenin dağınık kesimlerinin sürekli bir nüfus kaybı yaşammasına neden olurken, tarım, turizm ve yerleşme açısından önemli bir potansiyele sahip olan kıyı kesiminin hızlı bir nüfuslanma süreci ile karşı karşıya gelmesine yol açmıştır. Kırların boşalması ve kıyı bölgesinin nüfus baskısı altına girmesine yol açan süreç beraberinde bir çok doğal ve sosyo-ekonomik sorunlara neden olmaktadır.

Anahtar Sözcükler: Nüfus, Köyceğiz-Kalkan, Doğal ortam, göç,
Abstract

Köyceğiz-Kalkan coastal zone and its surroundings are located on the south-western part of Turkey. This area is mentioned recently from the point of increasing production of early vegetables, tourism activities and Caretta caretta turtles. The aim of this study is emphasised out changes of population in this area.

The population in this area increased 189,4% between 1955 and 1997 years. The increasing rate of population is seen highly, though the increasing rate of population changes year to year. Absolute density of the population is 296,9 person per km^2 in sea-shore plains, 8,3 person per km^2 in mountainous area.

36,9 % of population live in city and 63,1 % of them live in rural area. Besides 11,5 % of population live in mountainous area, while 86,5 % of them live in plains which are between sea-shore and

2500 altitude All the population live in this area extending between 600 and 1000m altitude.
Location places are rural settlement except Fethiye,Köyceğiz,Dalaman and Dalaman The population of Dalyan,Göcek and Kaşan is increasing in tourism season.

Key words:population,Köyceğiz-Kalkan,natural environment,migration .

GİRİŞ

1.Cografî Konum

Türkiye'nin güneybatı köşesinde yer alan Köyceğiz-Kalkan belgesi ve yakın çevresi, 1941 yılında toplanan I. Türk Coğrafi Kongresi'nde sınırları belirlenen Akdeniz Bölgesi'nin Antalya Bölgesi Teke Yöreni batısında bulunan Muğla ili'nin Köyceğiz, Ortaca, Dalaman ve Fethiye ilçeleri ile Antalya ilinin, Kaya ilçesi, Kalkan belediyesini içermektedir (Şekil 1).

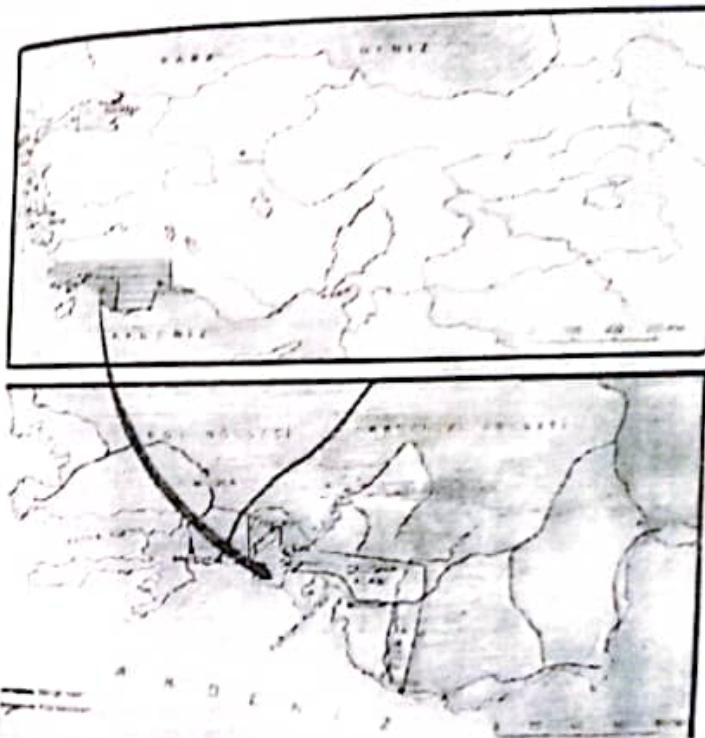
2.Amaç ve Kapsam

Bilindiği üzere herhangi bir coğrafî mekandaki doğal enstansiyonları doğrudan veya dolaylı olarak insan hayatı ve faaliyetleri üzerinde belirleyici bir etkiye sahiptir. Bunun yanında mekanı kulan insan sahip olduğu kültür yoluyla üzerinde yaşadığı doğal ortamla ilişkine göre zekillendirmektedir.

Topografik yapı, iklim, bitki örtüsü, hayvan toplulukları ve türlerinin birlikte etkileri sonucunda ortaya çıkan doğal enstansiyon potansiyelinden yararlanmak isteyen insan uygun coğrafî mekanda yerleştirmenin faaliyetini sürdürmektedir. Doğal ortamda ve insan faaliyetlerinde zamana bağlı olarak ortaya çıkan değişimler insanların yaşam mekanlarındaki varlığını da etkilemeyecektir. Bu nedenle insanın mekanlar arasında yer değiştirmesine yol açmaktadır. Bu değişim süreci değişimin gerçekleştiği mekanlarda doğal, bireysel, ekonomik yapı farklılığını ve bazerde sorunlara yol açmaktadır.

Bu çalışmada, Türkiye genelinde olduğu üzere sosyo-ekolojik değişimin 1950'lerden itibaren hızlı bir değişime sahne olduğu, hub' gelismeye giren turizm faaliyetlerine karşın tarım faaliyetleri ekonomik yapıdaki ağırlıklı yerini deva ettiirdiği, Caretta caretta deniz kaplumbağaları gibi özel çevre koruma bölgelerinin ilan edilmeleri gereklilikleceğ kadar zengin ekolojik değerlere sahip bulunan 1. periyodden itibaren belirgin hale gelen ve kıyı ovaları ile topografî uyumsuzluk oluşturan dağlık yapının dikkat çektiği bir saha özelligine olan Köyceğiz-Kalkan kıyı bölgesi ve yakın çevresini kapsayan nüfusun gösterdiği değişimin 1955-1997 yılları arasındaki durumu, ortaya konulması amaçlanmıştır. Bu amaçla, adı geçen yörede nüfus

sayı ve dikey yöndeki dağılışı ve dönemler itibarıyle değişim tarihi DİE tarafından 1955 ile 1997 yılları arasında gerçekleştirilen nüfus sayımlarının sonuçları dikkate alınarak incelenmiştir. Elde edilen bilgiler nüfus değişim haritası ve dikey dağılış için hazırlanan tablolara tabanlanarak değerlendirilmesi yapılmıştır.

Şekil 1: Çalışma alanı ve çevresinin lokasyon
haritası(Güçlü,2000,Şekil 1'den)

NÜFUSUN DEĞİŞİM ÖZELLİKLERİ

1. Nüfus Miktarı ve Dağılımı

Köyceğiz-Kalkan Kıyı bölgesi ve yakın çevresinin nüfusunu 1997 yılı verilerine göre yaklaşık 231.622'dir (Çizelge 1). Bu Türkiye nüfusun içindeki nüfus payı %0,37, Akdeniz Bölgesi nüfusun payı ise %2,87'dir. Yöredeki mutlak nüfus yoğunluğu 59,52 kişi/km² bu değer Türkiye ortalamasının (81 kişi/km²) altındadır (Güçlü, 2000).

Yöredeki nüfusun büyük bölümünü doğal ortam konumlarına yerleşmeye elverişli olduğu ve Köyceğiz-Kalkan arasındaki kıyı toprakları alan ovalar (Köyceğiz Gölü çevresindeki ovalar; Dalaman, Fethiye, Eşen ovaları; Eşen Çayı vadisi tabanı ile Özilimli ve Kaya ovaları) üzerinde toplanmıştır. Bu tür alanların 1997 yılı nüfusu yaklaşık 204.000 ve bu miktar yöredeki toplam nüfusun %88,5'ine tekabül etmektedir. Konusu alanlarda mutlak nüfus yoğunluğu da 296,9 kişi/km² gibi yüksek değerde ulaşmaktadır. Buna karşın, yörede geniş yer tutan engebeli sahaların nüfus miktarı 26.697'dir ve mutlak nüfus yoğunluğu 11 kişi/km² civarındadır.

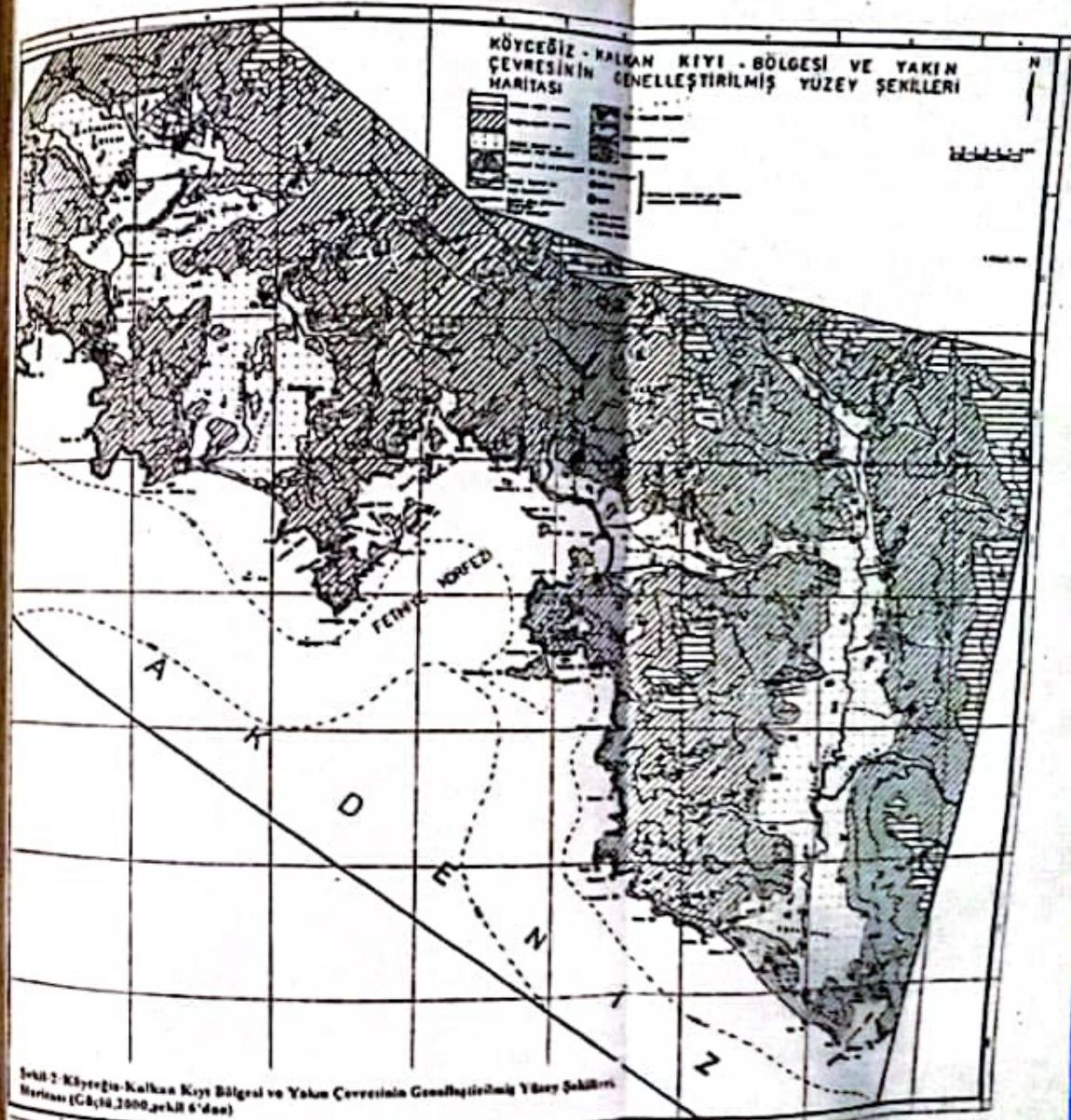
Nüfusu verilen Birim adı	Nüfus Miktarı (Toplam)	Şehir nüfusu miktarı ve oranı (%)	Kır nüfusu miktarı ve oranı (%)	Nüfus yoğunluğu
Köyceğiz	28.349	7.324 - 25,8	21.025 - 74,2	100
Ortaca	31.775	15.160 - 47,7	16.615 - 52,3	100
Dalaman	27.690	16.496 - 59,6	11.194 - 40,4	100
Fethiye	141.115	46.479 - 32,9	94.666 - 67,1	100
Kaz	46.839	7.916 - 16,9	38.923 - 83,1	100
Çalışma Alanı	231.622	85.459 - 36,9	146.163 - 63,1	100
Akdeniz Bölgesi	8.058.311	4.936.258 - 61,2	3.122.053 - 38,8	100
Türkiye	62.865.574	40.882.357 - 65,0	21.983.217 - 35,0	100

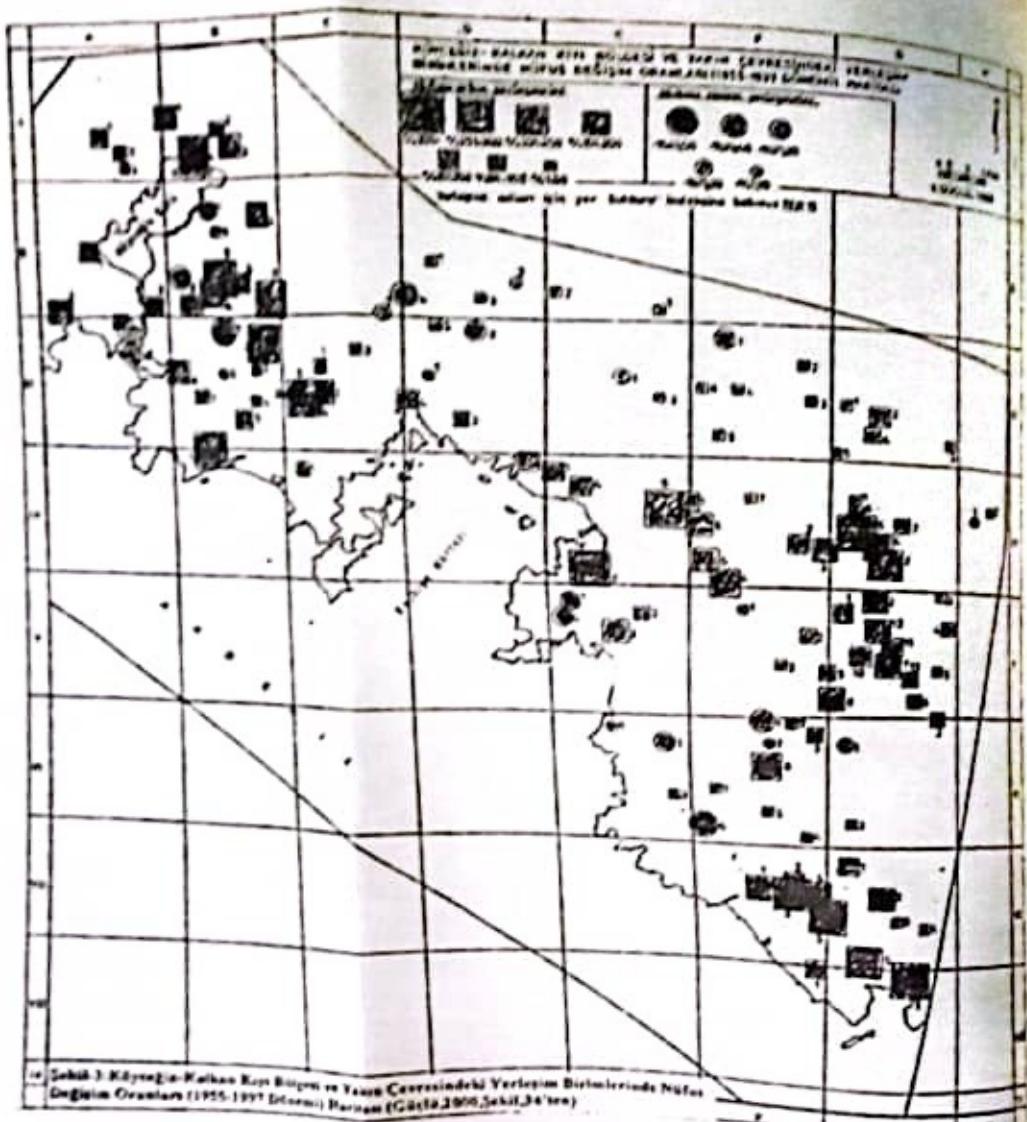
Çizelge: 1- Köyceğiz, Ortaca, Dalaman, Fethiye ve Kaz İllerleri ile (çalışma alanları), Akdeniz Bölgesi ve Türkiye'de kır ve şehir nüfusu miktarı ve mutlak nüfus yoğunluğu değerleri (1997 yılı verilerine göre) (Güçlü, 2000)

2. Nüfusun Dönemler İtibarıyle Gösterdiği Değişim

Yöre nüfusu incelemeye konu olan 1955 ile 1997 yılları arasında nüfus miktarı 151.597, oran olarak ise %189,4 artış kaydetmiştir. Bu oranın arasındaki yükseltiletere denk düşen sahadaki %226,6'lık artış birakılırsa diğer yükselti kademelerindeki artış oranı genel oranдан %189,4 olur.

Bu genel değerlendirmenin ardından Köyceğiz-Kalkan kıyı ve yakın çevresi nüfusunun 1955 ile 1997 yılları arasındaki sayımları

sayısı gösterdiği değişimde daha yakından bakıldığından aşağıda belirtilecek nüfus mevcut olduğu görülmüştür.

1955-1960 Dönemi: Bu dönemde yöre nüfusu toplamda yaklaşık 1944 yıllık %3,9 oranında artış göstermiştir. Şehir nüfusu oranı %49,4%dan %50,5'e yükselenken, kır nüfusu oranı %99,5'den %89,6'ya düşmüştür. Ayrıca, yerleşim birimi sayısı 103'ten 112'ye yükselmiştir.

Nüfusun yükseliş kademelerine göre dağılısına bakıldığında, 0-250 metreler arasında denk düşen nüfus oranının 1955-1960 döneminde %15,23'ü artı gösterdiği, 250 metreden yüksek kesimlerdeki artış oranının ise %1,2 olduğu görülmüştür (Çizelge 2). Bunun yanında, nüfusu azalma gösteren yerleşim birimlerinin %12,8'i 0-250 metre, %23,5'i 250 metreden yüksek kesimlerde yer almıştır.

Kısaca belirtmek gerekirse, söz konusu dönemde Köyceğiz ile Takan arasında yer alan kıyı kesimindeki ovalık sahalar henüz günümüzdeki cazibesine kavuşmayıp (bu yıllarda söz konusu ovaların önemli sayılabilecek kesimleri bataklık karakterleri nedeniyle tarım ve yerleşime faaliyetlerine uygun özelliklere sahip değildir) ve özellikle dağlık kük alamlardaki yerleşim birimlerindeki doğurganlık oranı yüksektir.

1960-1965 Dönemi: Köyceğiz-Kalkan kıyı bölgesi ve yakın çevresinin nüfusu bu dönemde %17,36 (yıllık %3,4) oranında artış göstermiştir. Bir önceki döneme göre nüfus artış oranı gerilememiştir. Bu durumun nedenleri arasında yöre dışına (Özellikle Avrupa ülkelerine) yayan içi göçü önemli yer tutar.

Şehir nüfusu oranı bu dönem sonunda %10,93'e yükselmiş, bunun urenin kır nüfusu oranı %89,07'ye gerilemiştir. Ancak, şehir nüfusu açısından değerlendirilen nüfusun idari kriterle göre olduğuna belirtmekte vardır. Çünkü, bu dönemde nüfusu 10.000'ün aşan yerleşim birimi mevcut değildir.

1955-1960 döneminde, 0-250 metreler arasında denk düşen yükselti kademelerindeki yerleşim birimlerinin nüfusu %21,37, 250 metreden yüksekte yer alan yerleşim birimlerinin nüfusu %6,15 oranında artış göstermiştir (Çizelge 2). Bu durum yükseltisi 250 metreden fazla olan sahalarındaki yerleşim birimlerinden, yerleşme ve tarım faaliyetlerine uygun alanları bunyesinde bulunduran kıyı kesimine önemli oranda giov tajandığını göstermektedir. Özellikle Fethiye ve Dalaman ovaları ile Eşen Çayı vadisi tabanı bu göçler nedeniyle önemli oranda nüfus kazanmıştır.

Bu dönemde, yörede nüfusu azalan yerleşim birimlerinin %13,92'si 0-250 metre, %10,81'i 250 metreden yüksek sahalarda yer almaktadır. Nüfusu azalma gösteren yerleşim birimlerinden 0-250 metreler arasında yer alanlarının oranının yüksek olmasının nedenleri arasında, yerleşime sayılarının fazlalığı ve yerleşim birimleri arasındaki nüfus değişimi önemli yer tutar.

***1965-1970 Dönemi:** Bu dönemde yöre nüfusu %16,0 (yıllık %1,95) oranında artış göstermiştir (Çizelge 2). Artış oranı bir önceki dönemin %11,38'e ulaşmış, kır nüfusu oranı % 88,62'ye gerilemiştir. Ayrıca, yöre nüfusunun kalabalık yerleşim birimi durumundaki Fethiye'nin nüfusu 1970 sayımına göre yörede nüfus konusunu aşmıştır. Bu nedenle, 1970 sayımına göre yörede nüfus konusundan şehir nüfusu değerlendirmesi yapılmamıştır.

Nüfusu azalma kaydeden yerleşim birimlerinden %17,44% 0-250 metreler arasındaki yükselti kademesinde yer alırken, 250 metreden yüksek kesimlerde ise bu oran %48,64 gibi yüksek bir değere ulaşmıştır. Yüksek bağı olara nüfus artış oranlarına bakıldığında, 0-250 metreler arasında %19,41 düzeyinde bulunduğu, buna karşın 250 metreden yüksek oranın %64,84'e gerilemiş olduğu görülmüştür. Bu veriler, Koyceğiz-Kalkan arasındaki kıyı kesiminde yer alan ve tarımsal açıdan yüksek potansiyele sahip bulunan alanların (özellikle Fethiye Ovasının Karşı Yanıklar köylerinin yer aldığı kesimi, Koyceğiz Gölü çevresindeki ovalar-Esen Ovası), başta yöredeki dağlık yüksek sahalar olmak üzere diğer giderek artan bir oranda göç aldığını göstermektedir.

***1970-1975 Dönemi:** Dönem toplamında %9,77 (yıllıkortalık %1,95) oranında gerçekleşen nüfus artışı bir önceki dönemin oldukça az bir artıştır (Çizelge 2). Nüfus artış oranında kaydedilen bu genelde doğum ve ölüm oranlarında ülke ölçüsünde yaşanan düşüşün önemli etkisi görülmüştür. Ayrıca, çalışma alanı dışına yaşanan iş ve eğitim anıtları göçlerin yoğunluk kazanması ve kıyı kesimindeki ovalara olan gide sonunda topraka yerleşme faaliyetlerinin önemli ölçüde tamamlamasının da düşüste önemli rolü olmuştur.

Yöredeki şehir nüfusu oranı idari kriterle göre %12,12, plaka kriterine göre %8,89'a yükseldikten, kır nüfusu oranları ise sırasıyla %8,31 ve %91,11'e gerilemiştir. Bir önceki dönemde göre yerleşim birimi sayısı ise herhangi bir değişiklik görülmemiştir.

Bu dönemde, nüfus artış oranları 0-250 metreler arasına denk düşen yükselti kademesinde %11,35, 250 metreden yüksek alanlarda ise %3,81 olarak gerçekleşmiştir. Bunun yanında, nüfusu azalma kaydeden yerleşim birimlerinden %18,6'sı 0-250 metreler arasında, %29,72'si ise 250 metreden yüksek sahalarda yer almıştır. Bu veriler ıspığında, yörenin dağlık ve engebeli alanların ise çoğulukla kıyı kesimindeki verimli tarım alanları bünyesinde bulunduran ovalara yerlestikleri ve/veya yöre dışına gitmek söylenebilir.

***1975-1980 Dönemi:** Bu dönemde toplam nüfus artışı %12,12 (yıllık %2,4) olarak gerçekleşken, yerleşim birimi sayısı 124'e ulaşmıştır. Çalışma alanının kuzeydoğusunda yer alan Seki platosu üzerindeki yerleşim

birimlerinden Fethiye ve Esen ovaları ile Esen Çayı vadisi tabanına yaşayan halkın bu dönemdeki nüfus artışında önemli bir etkisi olmuştur.

Şehir nüfusu oranı bu dönemde hem idari hem de nüfus kriterlerine göre artmış ve sırasıyla %12,26 ve %8,92 düzeyine ulaşmıştır. Kır nüfusu oranı ise sırasıyla %87,74 ve 91,08 düzeyine gerilemiştir. Sağlanan sistemlere karşın yöredeki şehirleşme oranının bu dönemde hala oldukça düşük olduğu görülmektedir. Bu durumun sebepleri arasında, Koyceğiz-Kalkan kıyı bölgesi ve yakın çevresinde ekonominin hemen tümüyle tarım ve hayvancılığa dayalı olması başta gelmektedir. Ayrıca, Dalaman'da kurulu olan SEKA kağıt fabrikası ve Fethiye'nin Karagedik Mahallesinde kurulu olan ETIBANK'a ait krom cevheri ayıklama tesisi dışında sanayi tesisinin bulunmaması ve turizm faaliyetlerinin bu dönemde henüz gelişmemiş olması da bu durumun oluşmasında önemli rol oynamıştır.

1975-1980 döneminde nüfusu azalma kaydeden yerleşmelerin oranı 0-250 metreler arasına denk düşen yükseltilerde %26,74, 250 metreden yüksek olan sahalarda %29,72'dir. Kıyı kesimindeki yerleşmeler arası ilişkisi, yerleşim birimi sınırlarındaki değişim ile ilişkili. Fethiye, Koyceğiz, Ortaca ve Dalaman şehirlerine yaşayan göçlerin 0-250 metreler arasındaki yerleşmelerde görülen nüfus azalmasında önemli etkisi görülmüştür. Ayrıca, bu dönemde 0-250 metreler arasındaki nüfus artış oranı %7,63, 250 metreden yüksek kesimlerde %13,25 olarak gerçekleşmiştir. Bu durumun temel nedeni, söz konusu dönemde Türkiye'de siyasi, sosyal ve ekonomik açıdan yaşanan istikrarsız ortamın yöreyi de etkisi altına almış olması dolayısıyla kıyı kesiminde yer alan yerleşmelerde olan göçün oldukça düşük bir düzeye gerilemesidir.

***1980-1985 Dönemi:** Toplam nüfus artışının %17,92 gibi (yılortalama %3,5) yüksek bir oranda gerçekleştiği bu dönemde, şehir nüfusu artışı da sıçrama yapmıştır. Artışın bir önceki dönemden yaklaşık %5 oranında daha yüksek olduğu 1980-1985 döneminde, şehir nüfusu oranı idari sınıflamaya göre %21,63, nüfus sınıflamasına göre ise %18,33 düzeyine ulaşmıştır. Bunun sebepleri arasında 1980 yılından itibaren ülke düzeyinde hizmetli bir ortamın hakim olması ve ekonominin tekrar canlandırılması yönelik olarak alınan tedbirlerden yöre ekonominin de etkilenmiş olması önemlidir. Yer tutarlılığı, sağlanan krediler sayesinde seracılık faaliyetlerinde meydana gelen gelişime bağlı olarak tarım faaliyetlerinin etkisi orantılı olarak hızla bir gelişim sürecine girmesi, üretilen ürünlerin pazarlama koşullarının daha iyi bir düzeye gelmesi ve turizm faaliyetlerinde sağlanan hızlı gelişme Koyceğiz-Kalkan arasındaki kıyı kesiminde yer alan ovalık sahaların cazibesini önemli ölçüde artırmıştır. Bunun sonucunda 1980-1985 dönemine ait nüfus artışı bir önceki dönemden daha yüksek oranda gerçekleşmiştir.

Bu dönemde, yöre nüfusunun yükseltiye bağlı olarak gösterdiği değişimde bakıldığından, 0-250 metreler arasına denk düşen yükselti hesaplamasında %20,41 (yıllık %4,08), 250 metreden yüksek kesimlerde ise

%7,43 (Yıllık %1,48) oranında bir artışın mevcut olduğu 1990 yılında, çalışma alanı sınırları içinde yer alan yerleşim birimlerinin nüfusun %82,4'ünün 0-250 metreler arasına denk düşen 1990 basamağında toplanmış olduğu görülmüştür. Aynı yılın verilerine göre 1990 metreler arasındaki sahalara denk düşen nüfus Akdeniz Bölgesindeki nüfusun %37,9'unu, Türkiye genelinde %29,06'sını teşkil etmektedir (Sergün, 1994, s.17). Buna göre yörenin kıyı kesimindeki nüfus birimleri sınırları içinde bulunduğu bölge ve hem de ülke ölçüsüne göre yüksektir.

Nüfusu azalan yerleşim birimlerinin oranı 0-250 metrelerde %23,25, 250 metreden yüksekte ise %13,15 civarındadır. Yerleşim birimini kapsayan 0-250 metreler arasındaki sahada nüfusu azalma yerleşim birimlerinin oranın yüksek olmasında yerleşim birimlerinin sınırlarındaki değişim ve şehir yerleşmelerinin alanlarının genişlemesi önemli rolü olmuştur.

***1985-1990 Dönemi:** Nüfus artış hızında düşüşün yaşandığı dönemde toplam artış oranı %10,50 (yıllık %2,1) gerçekleşmiştir. Buna karşın, şehir nüfusu oranı artışını sürdürmüştür. Kriter'e göre %28,42, nüfus kriterine göre ise %25,35 düzeyine ulaşmıştır. Nüfusu oranı ise bunun tam tersi olarak azalmış ve sırasıyla %71,9 %74,65 düzeyine gerilemiştir.

Nüfusun yükseltiye göre değişimine bakıldığında, bu dönemde 250 metreler arasında denk düşen alanlarda %13,13(yıllık %2,26) oranın nüfus artışının yaşandığı, 250 metreden yüksekte yer alan sahalarda %1,85(-%0,37) oranında azaldığı görülmüştür (Çizelge 2). Yörde gençaz kaplayan dağlık ve yüksek kesimlerdeki yerleşim birimlerinden kıydır alan ovalara ve veya yöre dışına yaşanan göç nedeniyle, 250 metreden yüksekteki alanlarda ilk defa bu dönemde nüfus azalması yaşanmıştır. Dış yandan, söz konusu dönemde nüfusu azalan yerleşim birimi oranı 62 metreler arasında %23,3 civarında iken, 250 metreden yüksek sahalarda ise %65,78' e ulaşmıştır.

1990 yılına gelindiğinde, Köyceğiz-Kalkan kıyı bölgesi ve yarımadasında doğal nüfus artış oranının düşmüş olduğu, daglık kesimlerde yoğun bir şekilde göç verdiği, göç edenlerin genellikle Fethiye, Köyceğiz, Dalaman, Ortaca, Kemer çevresine yerleşikleri ve bu dışına göç ettikleri şeklinde özettenebilecek bir yapının mevcut olduğunu söylemektedir.

***1990-1997 Dönemi:** Yüre nüfusu dönemde toplamında %10,99 (yıl %1,57) oranında artış göstermiştir. Yıllık artış oranı 1985-1990 dönemde göre azalma kaydetmiştir. Bu dönemde şehir nüfusu oranı idari kriterle %36,9'a, nüfusa kriterine göre ise %33,7'e yükselmiştir. Kır nüfusu oranı şehir nüfusundaki artışa paralel olarak azalmış ve sırasıyla %3,

**Stage 2-8: Yüce; Eskiye Ait ve Bulgar
Prensip Düşünceleri ve Anfıları**

ve %66,3 oranına gerilemiştir. Buna rağmen, ^{yörelerde} nüfusu orani Türkiye ortalamasından yaklaşık %80 daha yükseliş Yükselti basamakları itibarıyle nüfus değişimine bakıldığında, 0-250 metreler arasında %18,32 (yıllık %2,61) oranında, gösterdiği 250 metreden yüksek kesimlerde ise %4,14 (yıllık %0,59) oranında düşüş kaydettiği görülmektedir (Çizelge 2). Noktadan hareketle yörenin daglık kesimlerinin giderek yükseltmesine yol açan sürecin 1990-1997 döneminde biraz daha fazla bir hale geldiği söyleyenebilir. Diğer yandan, bu dönemde nüfusu azan kaydeden yerleşim birimlerinin %44,3'ü 0-250 metreler arası, %47,3'ü ise 250 metreden yüksek kesimlerde bulunmaktadır. Koyceğiz ile Kalkan arasındaki kıyı kesimini içine alan almaktaadır. Koyceğiz ile Kalkan arasındaki yükselti basamağına denk düşen sabah 0-250 metreler arasındaki yükselti basamağına denk düşen sabah nüfusun bu dönemde önemli oranda artmasına karşın, burada yer almış yerleşim birimlerinde nüfus azalması görülmeyenin nedenlenen araştırmalarla kendilerini başka bir yerleşim binası sayıtmalarının önemli rolü olmuştur.

1990-1997 dönemi ile ilgili olarak yörede gözlenen bir ~~bu~~ durum da 250 metreden yüksekte yer alan ve sahip oldukları ~~de~~ ortam koşullarının ekonomik açıdan fazlaca uygun bulunmadığı ~~ve~~ özellikle tarım faaliyetleri açısından ortaya çıkan oldu devren yarattığı kış mevsimindeki boy zaman sorununun yaşadığı ~~ve~~ yerleşim birimlerinden önemli miktarda ailelerin kıyı kesiminde ovalık alanlara seracılık yapmak amacıyla göç etmesidir. Bu olay yukarıda belirtilen nüfus değişşiminde oldukça etkili olmuştur.

Yukarıda belirtildiği üzere, 1955-1997 dönemi inbeş köyceğiz-Kalkan kıyı bölgesi ve yakın çevresinde ovaların genişlediği tattığı kıyı kuşağında yoğun bir nüfus artışı yaşanmıştır. Bu durumun en önemli nedeni Köyceğiz Gölü çevresindeki ovalar, Dalaman Fethiye, Eşen ve Kaya ovaları ile Eşen Çayı vadisi tabanına, yüksektarım ve turizm potansiyeline bağlı olarak yörenin dağlık ve yükselsahalarından yaşanan göçtür. "Kırların boşalması" olarak adlandırılan bu süreç Türkiye'nin birçok yerinde olduğu üzere yöredeki dağlık alanların giderek boşalması, buna karşın kırsal kesimindeki ovalık ve düz alanların giderek artan bir nüfus baskısı manzur kalması sonucunu doğurmış ve/veya doğurmaktadır.

SONUÇ VE ÖNERİLER

KOYCEKİZ - Kalkan kıyı bölgesi ve yakın çevresinin nüfusu
- 1997 döneminde %189,4 gibi yüksek bir oranda artmıştır. Bunun yanında, aynı dönemde yerleşim birimi sayısı da artmış ve çok hızlı bir şekilde artmıştır.

1955-1997 yılları arasında en yüksek nüfus artışı 1955-1960 döneminde (%19,41), en düşük artış 1985-1990 döneminde (%10,50) gerçekleşmiştir. 1985-1990 ve 1990-1997 dönemlerindeki artış oranları % anadolu'da dönemdeki artışların Türkiye ortalamasından yüksek olmuştur.

Şehir nüfusu oranı bu dönemde sonunda idari kriterle göre %33,7'ye yükselsmiş olmasına karşın, Türkiye ortalamasının altındadır. Kır nüfusu oranı ise sürekli bir azalmasına karşın (%63,1 /%66,3) hala Türkiye ortalamasının üzerinde.

Nüfus artışına paralel olarak, yöredeki mutlak nüfus yoğunluğu her bir de artışı göstermiştir. Örneğin 1955'te $20,5 \text{ kişi/km}^2$ olan yoğunluk değeri 1997'de $59,5 \text{ kişi/km}^2$ 'ye yükselmiştir. Bu yoğunluğun her bir de Türkiye ortalamasının altındadır. Diğer yandan, kişi başına yer alan ovalık alanlardaki nüfus yoğunluğu $296,9 \text{ kişi/km}^2$ olduktanca yüksek bir değerle ulaşmıştır.

1955-1997 döneminde nüfusu azalma gösteren yerleşim alanlarının büyük bölümü 250 metreden yüksekteki sahalarda yer almaktadır. Söz konusu kesimdeki yerleşim birimlerinin nüfusları genel olarak sürekli artmasına karşın, genel nüfus içindeki payı sürekli azalmış ve % 10'lara kadar gerilemiştir. Bu durum "kırılan çubuklar" olarak adlandırılan olgunun bu yörede bariz olarak olduğunu göstermektedir. Özellikle 1985-1990 ve 1990-1997 döneminde nüfus artışının söz konusu alanlarda negatif değerler ortaya çıkmaması de bunu kanıtlar niteliktedir.

mevsiminde de yaz sebzeleri yetiştirebilmek mümkün olur. Topografik şartların yerleşmeye uygunluğu, ulaşım kolaylığı ve turizm potansiyelinin yüksek olması gibi faktörler alanların cazibesini artırır.

Kıyı kesiminde nüfus biriminin yanı sıra yoğun bir nüfuslu yerleşme olgusu görülür. Fethiye, Köyceğiz, Ortaca ve Dalaman dışında kır yerleşmelerinin hakim olduğu söz konusu alanda kır yerleşmelerin yaklaşık %71'i yer almaktadır.

Dağılık ve engebeli alanların sürekli olarak nüfus koju (özellikle genç insanların göç etmesi) ve Köyceğiz ile L arasındaki kıyu kesiminin sürekli nüfus kazanmasına yol açmıştır. İç yore içinde bir nüfus dengesizliği yaratmış ve yaratmaktadır. İla sahalarda adeta terk edilmişlik izlenimi uyandıran süreçler i kesiminde ise tam tersine nüfus ve yerleşme yoğunluğu gözle olmaktadır. Bu durum ise kıyu kesiminde tarım yapılmasına uygun ve I. ila IV. sınıf arasında arazi kullanım kabiliyet sınıflına dahı arazilerin yerleşim alanları olarak kullanılmasına; seracılık yaygınlaşması sonucu ortaya çıkan "daha dar bir alandan daha yüksek verim alınması" olgusu nedeniyle topragın öneminin bir ölçüde ekoranla göz ardı edilmesine; yerleşim birimlerinin yeterli alımları sahip olmaması ve artan tarımsal faaliyetlere bağlı olarak gübre ve kullanımının yaygınlaşmasından kaynaklanan çevre kirliliği Dalyan, Sarigerme, Göcek, Çalış, Fethiye ve merkezi Hisarönü, Ölüdeniz ve Patara çevresinde yoğunlaşan tezislerinin yanlış yer seçimi, doğal çevre ile uyuşmayan yapı- özelliklere sahip olması ve altyapı yetersizliği nedeniyle doğa sorunlarına yol açmaktadır.

1988 yılından itibaren Türkiye'de kurulmaya başlanan çevre koruma bölgelerinden Köyceğiz-Dalyan, Fethiye-Gecit Patara özel çevre koruma bölgeleri yöre sınırları dahilinde almaktadır. Bu tür sahalar da kıyı kesiminde nüfus baskın kaynaklanan sorunların olumsuz etkilerinin en fazla hissedilen alanlar arasındadır.

Köyceğiz-Kalkan kıyı bölgesi ve yakın çevresinde yer alan
şehir yerleşmeleri bulundukları sahalardaki başlıca çekim alanları
teşkil etmektedirler. Özellikle Fethiye ve Dalaman bu açıdan dikkat
çekmektedir. Ayrıca turizm faaliyetlerinin yoğunluğu nisan-elin
ayları arasındaki dönemde kıyı kesimindeki yerleşim birimlerini
nüfusları birkaç katına ulaşmakta nüfus ve yerleşmelerde

Nüfustan kaynaklanan sorunların çözümü için yörenin bilimsel ve teknik potansiyeli değerlendirilmeli ve bu potansiyeli en iyi şekilde değerlendirmek için nüfus planlaması gereklidir.

* Tarım, hayvancılık, ormancılık, su ürünleri, enerji, madencilik, sanayi, ulaşım, turizm faaliyetleri için uygun alanlar belirlenmelidir. Bunun ardından, yore halkı doğal ortam koşulları ile uyumlu bir sosyo-ekonomik yaşamın nasıl sürdürülebileceği konularında havza bazında eğitilmelidir. İnsanların içinde yaşadıkları mahalarda barınmalarını temine yönelik alternatif faaliyetler desteklenmelidir.

* Deprem riskinin çok yüksek olduğu yörede hem yerleşim alanlarının hem de turizm tesislerinin yer seçimine dikkat edilerek yeniden bir istan modeli oluşturulmalıdır.

* Köyceğiz Gölü havzası, Dalaman Çayı aşağı havzası, Fethiye Körfezi havzası ve Eşen Çayı aşağı havzalarında kıyı kesimindeki turizm faaliyetlerinin temel unsuru olan denizlerin kırلنmesini önlemeye yönelik çalışmalar yapılmalıdır. Bu bağlamda, tarımsal faaliyetlerin bilinçli yapılmasına yönelik olarak çiftçilerin eğitilmesi, kıyıda yer alan yerleşmelerin katı ve sıvı atıklarının olumsuz etkilerinin ortadan kaldırılmasına yönelik olan çalışmaların bir an önce tamamlanması sağlanmalıdır. Ayrıca, aile planlanması çalışmalarına daha fazla önem verilmesi gereklidir.

Bu ve benzeri çalışmaların yapılması durumunda nüfustan kaynaklanan sorunların en aza indirilebilmesi mümkün olacak ve bu nedenle çalışmalar yapılmış olacaktır.

VARAŞLANILAN KAYNAKLAR

GÜÇLÜ,Y., Köyceğiz-Kalkan Kıyı Bölgesi ve Yakın Çevresinde
Doğal Ortam İnsan İlişkileri DEÜ Eğit Bil Ens. Ortak
Öğretim Sosyal Alanlar Eğitimi Bölümü Coğrafya
Öğretmenliği Anabilim Dalı.(Doktora
Tezi),İzmir,2000,s: 215-230.

SERGÜN, Ü., "Türkiye'de Kir Nüfusunun Yükseltti Kademelevelerine Göre Dağılışı", İst. Univ. Deniz Bil. ve Coğ. Ens. Bülteni, Sayı 11, İstanbul, 1994, s. 17.

STURCK,E., "Türkiye'nin Güney Kıyı Bölgesinde Tanınmış
Yenilikin Yaygınlaşması. Seracılık." In Üniv. Den.
Bil. ve Coğ. Enst. Bülten, Cilt:2, Sayı:3, İstanbul, 1978,
s.79,81,87

TUNCEL,M., GÖÇMEN,K., "Köyceğiz-Fethiye Yöresinde Anadolu
Coğrafi Gözlemler". İst. Üniv. Coğ. Enst. Dergisi, Cilt:
10, Sayı:18-19, İstanbul, 1973, s.118-127.

TUNÇDİLEK,N., Türkiye'nin Kır Potansiyeli ve Sınıfları
Ist. Üniv. Yay. No: 2364/96, İstanbul, 1978, s.55.

TUNÇDİLEK,N., "Araziden Yararlanmada Yeni Bir Yol
Denemesi İçin Coğrafi Gerekçe". İst. Üniv. Den.
Bil. ve Coğ. Enst. Bülten, Cilt:2,Sayı:3,İstanbul, 1978,
s. 82-87.

Harita Sayısı	Harita Adı	No	E. - İ. METRE İÇİNDE VERİ ALAN HARİTALAR AİT VƏR ELDURU İNDİRİ		Harita Adı
			Verilenme Numarası	Verilenme Sırası	
1	Bağdatçilar Adalar Resmi	EII	1	1	Aşağı Dereç
2	Selçuklu Düzen Etimik	EII	2	2	Cengiz Kuruçay
3	Cender	EIV	1	3	Kırşehir Fazılıçay Şeyhler İnceyurtlu Çamaltı
4	Toplantı Yapı Zemini İstihgaz İstihgaz	EV	2	4	Keseler Ovaçlı Hacımet Kuyaklı
5	Edremit Beydağı Düzen Çatıca Kapaklı Kanlıdere Güçlü Tepeler Karaçarım	EVI	3	5	Limançay (Farsaly) Karaçay Boğaziçi
6	Dereç Yaylalar Akçay Fazılıçay İstihgaz Karakuyular Mengen Çekmek	EII	4	6	Sağanca Sığancık Çavuş Kazılıçay Limançay İnceyurtlu
7	Oymaç	EIV	1	7	Edremit Zelzal Uğurlu Barışçay Karaçay Yakutiye
8	Karabük Görkem Karamağusa Kargıdere Sümle Dürenç	EV	2	8	Gökhan Çanakkale Kanlıdere Kanlıdere Kanlıdere Kanlıdere
9	Nevşehir	EVI	3	9	Murat Yıldız Demirci Çiftlik Refahiye İzmir Lara Küller
10	Elâzığ Çığmacı Kavaklı Kırıkkale	EVII	4	10	Karaçay Kanlıdere Kanlıdere Kanlıdere Kanlıdere
11	Venice	EVIII	5	11	Gümüş